

310

UCHWAŁA Nr 281 RADY MINISTRÓW

z dnia 10 sierpnia 1960 r.

w sprawie systemu finansowego przedsiębiorstw gospodarki komunalnej.

I. Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Przepisy niniejszej uchwały dotyczą podporządkowanych radom narodowym przedsiębiorstw gospodarki komunalnej działających według zasad rozrachunku gospodarczego, zwanych w dalszym ciągu uchwały „przedsiębiorstwami”.

2. Przepisy niniejszej uchwały nie dotyczą przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego, o których mowa w uchwale nr 150 Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1959 r. w sprawie zasad podziału zysku oraz finansowania środków obrotowych państwowych przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego podległych prezydiom rad narodowych (Monitor Polski Nr 42, poz. 192), oraz nie dotyczą jednostek zarządu budynków mieszkalnych i administracji domów mieszkalnych podległych radom narodowym bez względu na formę organizacyjną.

II. Podział zysku.

§ 2. 1. Zysk przedsiębiorstw dzieli się na:

- 1) wpłatę zysku do budżetu terenowego,
- 2) odpisy na fundusz zakładowy bądź na dodatkowe świadczenia,
- 3) odpisy na fundusz rezerwowy,
- 4) odpisy na fundusz rozwoju.

2. Przed dokonaniem podziału zysk podlega weryfikacji w trybie uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie rewizji finansowo-księgowej państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski Nr 58, poz. 278).

3. Zysk nieprawidłowy oraz niezależny od działalności przedsiębiorstw podlega wpłacie na rachunek właściwego wydziału gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium wojewódzkiej rady narodowej (miasta wyłączonego z województwa) i może być przeznaczony na fundusz inwestycyj-

no-remontowy w przedsiębiorstwach gospodarki komunalnej danego województwa (lub miasta wyłączonego z województwa).

§ 3. 1. Przedsiębiorstwa osiągające rentowność do 5% dokonują wpłat z zysku do budżetu w wysokości 10% od planowanej sumy zysku z całokształtu działalności po odliczeniu odpisów na fundusz zakładowy.

2. W przypadkach, w których przedsiębiorstwa osiągają rentowność powyżej 5%, wysokość stawki procentowej wpłat z zysku do budżetu ustala się w ten sposób, że każdy procent wzrostu rentowności powoduje jednocześnie o 3% zwiększenie stawki procentowej wpłat z zysku do budżetu.

§ 4. Odpisów z zysku na fundusz zakładowy i na dodatkowe świadczenia dokonuje się na zasadach uregulowanych odrębnymi przepisami.

§ 5. 1. Na fundusz rezerwowy przedsiębiorstwa odpisuje się część zysku w wysokości ustalonej przez prezydium właściwej rady narodowej, nie przekraczającej jednak 10% planowanego rocznego osobowego funduszu plac przedsiębiorstwa. Z chwilą zakumulowania sumy wynoszącej 10% planowanego rocznego osobowego funduszu plac przedsiębiorstwa odpisy na fundusz rezerwowy ustają.

2. Środki funduszu rezerwowego są akumulowane na odrębnym rachunku bankowym i przeznaczone są na finansowanie strat przedsiębiorstw.

3. W razie gdy środki zgromadzone na funduszu rezerwowym nie wystarczają na pokrycie strat wykazywanych na koniec kwartału — bank zmniejsza wypłatę środków pieniężnych na plac o sumę przekroczenia.

4. W przypadku przewidzianym w ust. 3 brakującą na wypłatę wynagrodzeń sumę przedsiębiorstwa otrzymują w postaci dotacji z budżetu właściwej rady narodowej. Otrzymana dotacja podlega zwrotowi do budżetu najpóźniej w ciągu 6 miesięcy od daty jej otrzymania. Podejmując decyzję o wypłacie brakującej sumy, prezydium rady narodowej powinno jednocześnie przedsięwziąć środki w kierunku uzdrowienia gospodarki przedsiębiorstwa.

5. Przepisy o bankowej kontroli funduszu plac pozostają w mocy.

§ 6. Część zysku pozostająca po dokonaniu wpłat zysku do budżetu oraz odpisów na fundusz zakładowy (dodatkové świadczenia) i fundusz rezerwowy przeznacza się na fundusz rozwoju przedsiębiorstw.

§ 7. Na fundusz rozwoju przedsiębiorstw przeznacza się: 1) część zysku zgodnie z § 6 niniejszej uchwały, 2) nadwyżki środków obrotowych zgodnie z § 11 ust. 3 niniejszej uchwały.

§ 8. 1. Środki z funduszu rozwoju przedsiębiorstw przeznacza się w pierwszej kolejności na uzupełnienie niedoboru bądź wzrostu własnych środków obrotowych w granicach normatywów z uwzględnieniem pasywów stałych.

2. Pozostałe środki z funduszu rozwoju przedsiębiorstw przeznacza się na fundusz inwestycyjno-remontowy.

§ 9. Odpisów na fundusze i wpłaty z zysku do budżetu dokonuje się zaliczkowo na podstawie okresowych sprawozdań finansowych. Ostateczny podział zysku następuje na podstawie rocznych sprawozdań finansowych.

III. Dopłaty budżetowe na wyrównanie różnic opłat i stawek taryfowych.

§ 10. 1. W razie gdy obowiązujące opłaty i stawki taryfowe nie pokrywają planowanych kosztów własnych świadczonych usług lub wyrobów powiększonych o podatek obrotowy i od operacji nietowarowych plus 5% marży zysku, przedsiębiorstwa otrzymują na wyrównanie różnicy odpowiednią dopłatę budżetową z budżetu właściwej rady narodowej.

2. Ministrowie Finansów i Gospodarki Komunalnej ustala, w odniesieniu do jakich usług (wyrobów) dopłata budżetowa, o której mowa w ust. 1, ustalana będzie w stosunku do jednostki świadczonych usług (wyrobów), a w jakich przypadkach proporcjonalnie do wartości sprzedaży.

3. Jeżeli zaplanowana w budżecie roczna suma dopłat budżetowych nie wystarcza na pokrycie faktycznie należnych dopłat budżetowych, których zwiększenie nastąpiło na skutek gospodarczo uzasadnionego przekroczenia planu świadczonych usług, prezydium rad narodowych zmniejszając roczną kwotę wpłat z zysku przedsiębiorstwa do budżetu o różnicę pomiędzy planowaną sumą dopłat a faktycznie należną. W razie gdy ponadplanowa dopłata budżetowa będzie wyższa od należnych wpłat z zysku do budżetu, prezydium rad narodowych przeznaczają na pokrycie tej różnicy inne wygosporodarowane w budżecie środki.

4. Do czasu pokrycia należnych dopłat wynikających z przekroczenia planu usług, o którym mowa w ust. 3, przedsiębiorstwa mogą korzystać na ten cel z kredytu bankowego.

5. Zmiana w ciągu roku wysokości planowanej dopłaty budżetowej, o której mowa w ust. 1, następuje na skutek zmiany rentowności przedsiębiorstwa spowodowanej warunkami od niego niezależnymi.

IV. Finansowanie środków obrotowych.

§ 11. 1. Wyposażenie w środki obrotowe nowo zorganizowanych przedsiębiorstw, jak również zwiększenie tego wyposażenia w związku z przejęciem do eksploatacji nowych urządzeń produkcyjnych lub usługowych dokonywane jest z budżetów terenowych.

2. Niedobory środków obrotowych na początek roku (z wyjątkiem niedoborów na dzień 1 stycznia 1961 r.) oraz wzrost środków obrotowych w ciągu roku podlegają pokryciu z funduszu rozwoju przedsiębiorstw, a w razie braku środków na tym funduszu — z kredytu bankowego.

3. Nadwyżki środków obrotowych przedsiębiorstw na początek roku (z wyjątkiem nadwyżek na dzień 1 stycznia 1961 r.) i w ciągu roku przeznacza się na zwiększenie funduszu rozwoju przedsiębiorstw.

4. Normatywy środków obrotowych (z wyjątkiem normatywów na 1 stycznia 1961 r.) oraz ich wzrost bądź zmniejszenie w ciągu roku ustalają przedsiębiorstwa we własnym zakresie. Przedsiębiorstwa obowiązane są jednak przestrzegać metod normowania środków obrotowych ustalonych przez jednostki nadrzędne.

5. Jeżeli potrzeby przedsiębiorstw w zakresie uzupełnienia niedoboru bądź wzrostu własnych środków obrotowych w granicach normatywu wyprzedzają w czasie wygosporodarowanie funduszu rozwoju przedsiębiorstw — bank może udzielić przedsiębiorstwom kredytu, podlegającego spłacie z wygosporodarowanego następnie funduszu rozwoju przedsiębiorstw.

6. Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej może dla poszczególnych rodzajów przedsiębiorstw ustalić, że pokrycie normatywu środkami własnymi i pasywami stałymi ogranicza się do części tego normatywu.

§ 12. W razie gdy w przedsiębiorstwach istnieje w ciągu roku nadmiar środków obrotowych powodujący nieprawidłowe gromadzenie zapasów lub inne nieprawidłowości gospodarcze — prezydium właściwej rady narodowej z własnej inicjatywy lub na wniosek banku bądź wojewódzka jednostka nadrzędna (zarząd, wydział) nad przedsiębiorstwami z upoważnienia prezydium właściwej rady narodowej mogą zarządzić zablokowanie części środków obrotowych przedsiębiorstw na odrębnym oprocentowanym rachunku bankowym na ściśle określony czas, nie dłuższy jednak niż do końca roku.

V. Finansowanie inwestycji i remontów.

§ 13. 1. Inwestycje podejmowane na podstawie własnej decyzji przedsiębiorstw, a przeznaczone do realizacji potrzeb w zakresie gospodarki eksploatacyjnej przedsiębiorstw (inwestycje produkcyjne) oraz remonty kapitalne pokrywane są ze środków funduszu inwestycyjno-remontowego.

2. Poza funduszem inwestycyjno-remontowym przedsiębiorstwa realizować mogą:

- 1) inwestycje podejmowane na podstawie decyzji prezydium rady narodowej (inwestycje rad narodowych) finansowane z dotacji otrzymanej z budżetu właściwej rady narodowej,
- 2) inwestycje mieszkaniowe finansowane z zakładowych funduszy mieszkaniowych na podstawie odrębnych przepisów,
- 3) inwestycje socjalno-kulturalne finansowane ze środków funduszu zakładowego i ewentualnych dotacji budżetowych.

3. Środki funduszu inwestycyjno-remontowego przedsiębiorstw akumulowane są na odrębnym rachunku bankowym.

4. Banki mogą udzielać przedsiębiorstwom kredytów na sfinansowanie inwestycji i remontów kapitalnych na zasadach określonych odrębnymi przepisami.

§ 14. 1. Fundusz inwestycyjno-remontowy tworzy się:

- 1) z odpisów amortyzacyjnych przedsiębiorstw,
- 2) z części funduszu rozwoju zgodnie z postanowieniami § 8 ust. 2 niniejszej uchwały,
- 3) z innych środków, a mianowicie:
  - a) z dochodów ze sprzedaży lub likwidacji środków trwałych,
  - b) ze środków uzyskanych z funduszu szkód górniczych w związku ze szkodami wyrządzonymi w środkach trwałych,
  - c) z odszkodowań ubezpieczeniowych w związku ze szkodami poniesionymi w środkach trwałych,
  - d) ze środków uzyskanych w związku z realizacją inwestycji,

e) z opłat za przekroczenie kontyngentu wody,

f) ze środków uzyskanych z innych źródeł, a przeznaczonych zgodnie z obowiązującymi przepisami na inwestycje i remonty kapitalne.

2. Ponadto na fundusz inwestycyjno-remontowy wpływają dotacje otrzymane przez przedsiębiorstwa na cele remontów kapitalnych i inwestycji wyrównujących odpisy amortyzacyjne.

3. Jeżeli środki funduszu inwestycyjno-remontowego przedsiębiorstwa przekraczają potrzeby w zakresie finansowania inwestycji i remontów kapitalnych, prezydium właściwej rady narodowej lub wojewódzka jednostka nadrzędna (zarząd, wydział) nad przedsiębiorstwami z upoważnienia prezydium właściwej rady narodowej mogą zarządzić załokowanie części tych środków.

VI. Przepisy końcowe.

§ 15. Minister Finansów określi szczegółowe zasady i tryb rozliczeń przedsiębiorstw z budżetami terenowymi z tytułu dopłat budżetowych i wpłat z zysku do budżetu oraz określi w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej szczegółowe zasady i tryb dokonywania odpisów na fundusze rozwoju, rezerwy i inwestycyjno-remontowy.

§ 16. W stosunku do przedsiębiorstw objętych niniejszą uchwałą traci moc uchwała nr 102 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1955 r. w sprawie rozliczeń z budżetem centralnym i budżetami terenowymi z tytułu zysków i strat oraz środków obrotowych (Monitor Polski Nr 21, poz. 205) oraz przepisy uchwały Rady Ministrów z dnia 6 września 1950 r. w sprawie zasad organizacji finansowej i systemu finansowego państwowych przedsiębiorstw podlegających władzom terenowym (Monitor Polski Nr A-102, poz. 1284) w zakresie unormowanym niniejszą uchwałą.

§ 17. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1961 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz